GABINET MARSZAŁKA SENATU
wpłynęło dn. 01.02.2014 r.
nr 1249 podpis MPoiec

KOMISJA NADZORU FINANSOWEGO

Przewodniczący
Andrzej Jakubiak

Warszawa, dnia 31 marca 2014 r.

DNO/WPR/072/2/5/14/MZ

SEKRETARIAT
Biura Prac Senackich
Wpłynęło dn. 2.04.14 zał.
nr 2008 podpis

Pan Bogdan Borusewicz

Marszałek Senatu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

W nawiązaniu do pisma Pana Adama Jassera – Sekretarza Stanu w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów z dnia 7 marca 2014 r., sygn. SPRM-4813-98-(1)/14, dotyczącego oświadczenia złożonego przez senatora Macieja Klimę podczas 49 posiedzenia Senatu w dniu 20 lutego 2014 r. *w sprawie decyzji Banku Słowenii dotyczącej spółki Nova Kreditna Banka Maribor d.d.* przedstawiam poniżej stanowisko, będące ustosunkowaniem się do wniosków zawartych w ww. oświadczeniu.

W dniu 19 grudnia 2013 r. notowana zarówno na giełdzie w Lublanie jak i na Giełdzie Papierów Wartościowych w Warszawie SA (dalej: GPW) spółka Bank Nova Kreditna Banka Maribor D.D. z siedzibą w Mariborze (dalej: Nova KBM) podała do publicznej wiadomości raport, w którym poinformowała, że decyzją Banku Słowenii akcje spółki zostały anulowane z dniem 18 grudnia 2013 r. Następnie w dniu 23 grudnia 2013 r. spółka Nova KBM podała do publicznej wiadomości raport, w którym poinformowała, iż w związku z anulowaniem akcji Nova KBM nie będą one podlegać obrotowi na ww. giełdach. Jednocześnie, nowo wyemitowane akcje objęte przez słoweński skarb państwa nie zostały dopuszczone do obrotu na jakimkolwiek rynku giełdowym. W związku z powyższym w dniu 24 grudnia 2013 r. Urząd Komisji Nadzoru Finansowego (dalej: Urząd KNF) zwrócił się do słoweńskiego organu nadzoru nad rynkiem kapitałowym - Agencija za trg vrednostnih papirjev (dalej: ATVP) z prośbą o wskazanie, czy w związku z anulowaniem akcji Nova KBM polscy akcjonariusze spółki mogą liczyć na uzyskanie rekompensaty oraz ewentualne wskazanie środków prawnych służących jej dochodzeniu. W odpowiedzi, w dniu 14 stycznia 2014 r., ATVP poinformował iż art. 350a znowelizowanego prawa bankowego Republiki Słowenii przewiduje, że inwestorzy, których prawa zostały naruszone w wyniku decyzji Banku Słowenii mogą domagać się odszkodowania. Będzie to możliwe, jeśli udowodnią, że szkoda,

Pl. Powstańców Warszawy 1, skr. poczt. nr 419, 00-950 Warszawa 1, tel. (+48 22) 262 41 11, faks (+48 22) 262 51 95, www.knf.gov.pl

która powstała w wyniku zastosowania nadzwyczajnych środków jest większa niż w przypadku, gdyby środki te nie zostały podjęte. Ponadto Urząd KNF w dniu 9 stycznia 2014 r. uzyskał od Ambasady RP w Lublanie informacje w przedmiocie zaskarżania decyzji Banku Słowenii, jak i pozwów cywilnych przeciwko Nova KBM.

W związku z posiadanymi informacjami, w dniu 21 stycznia 2014 r. na stronie internetowej KNF zamieszczono komunikat w sprawie sytuacji byłych już akcjonariuszy spółki Nova KBM. Urząd KNF poinformował, iż przepisy stanowiące podstawę prawną do wydania przez Bank Słowenii decyzji w sprawie anulowania akcji Nova KBM (znowelizowane prawo bankowe Republiki Słowenii) zostały zaskarżone do Trybunału Konstytucyjnego Republiki Słowenii przez słoweński odpowiednik Senatu i Rzecznika Praw Obywatelskich Republiki Słowenii. Nowelizacja prawa bankowego Republiki Słowenii zobowiązuje wszystkich wierzycieli oraz akcjonariuszy do uczestnictwa w ratowaniu spółki (dłużnika), która popadła w poważne problemy finansowe. Trybunał Konstytucyjny Republiki Słowenii nie zdecydował się na zawieszenie obowiązywania nowelizacji, zadeklarował jednak, iż sprawa konstytucyjności ustawy będzie priorytetowa.

Ponadto, na postawie posiadanych uprawnień, Urząd KNF ustalił wysokość strat poniesionych przez polskich akcjonariuszy w związku z anulowaniem akcji Nova KBM. Zgodnie z danymi uzyskanymi z Krajowego Depozytu Papierów Wartościowych SA (dalej: KDPW), łączna liczba akcji Nova KBM zarejestrowanych na kontach uczestników KDPW na dzień anulowania akcji wynosiła 2.890.947 sztuk. W związku z faktem, iż kurs akcji w ostatnim dniu notowań (2 grudnia 2013 r.) wynosił 0,71 zł za akcję, łączną wartość akcji Nova KBM będąca w depozycie w KDPW wynosiła 2.052.572 zł. Urząd KNF ustalił następnie, na dzień anulowania akcji Nova KBM, liczbę inwestorów posiadających akcje tej spółki w rozbiciu na poszczególne kategorie oraz liczbę i wartość akcji posiadanych przez każdą z tych kategorii inwestorów. Przedstawia to poniższa tabela:

kategoria inwestorów	liczba inwestorów	liczba akcji (szt.)	wartość akcji (zł)
polscy nieprofesjonalni	293	456 453	324 082
polscy profesjonalni	11	1 145 275	813 145
zagraniczni nieprofesjonalni	2	1 537	1 091
zagraniczni profesjonalni	11	1 287 682	914 254
RAZEM	**317**	**2 890 947**	**2 052 572**

Odnosząc się do oświadczenia złożonego przez senatora Macieja Klimę, chciałbym poinformować, iż zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa status spółki zagranicznej notowanej na GPW zależy od tego, czy Rzeczpospolita Polska jest dla tej spółki państwem macierzystym czy też przyjmującym. W przypadku gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym status tej spółki związany z wykonywaniem obowiązków ciążących na spółce notowanej na rynku regulowanym lub ubiegającej się o takie notowanie jest taki sam jak w przypadku spółek krajowych. Nie oznacza to jednak że spółka taka podlega wszystkim przepisom prawa polskiego. Zgodnie bowiem z art. 17 ustawy z dnia 4 lutego 2011 r. – Prawo prywatne międzynarodowe (Dz. U. z 2011 r. Nr 80, poz. 432), osoba prawna podlega prawu państwa, w którym ma siedzibę. Również przepisy prawa siedziby osoby prawnej

przesądzają o nabyciu lub utracie statusu wspólnika oraz określają prawa i obowiązki z tym związane.
W przypadku natomiast, gdy Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym dla spółki zagranicznej (takiej jak Nova KBM), jej status jest uregulowany odmiennie.

Przeprowadzenie oferty publicznej lub dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym w Polsce papierów wartościowych wyemitowanych przez spółki mające siedzibę na terenie innego niż Rzeczpospolita Polska kraju należącego do Unii Europejskiej, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, następuje na podstawie tzw. procedury paszportowania. Procedura ta została uregulowana przepisami prawa europejskiego, jak również zaimplementowana do polskiego porządku prawnego. Zgodnie z dyrektywą 2003/WE/71 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 4 listopada 2003 r. w sprawie prospektu emisyjnego publikowanego w związku z publiczną ofertą lub dopuszczeniem do obrotu papierów wartościowych i zmieniająca dyrektywę 2001/34/WE (dalej: *Dyrektywa Prospektowa),* w przypadku gdy publiczna oferta lub dopuszczenie do obrotu na rynku regulowanym ma miejsce w jednym (lub więcej) państwie członkowskim lub w państwie członkowskim innym niż macierzyste państwo członkowskie, prospekt emisyjny zatwierdzony w macierzystym państwie członkowskim ważny jest do celów publicznej oferty lub dopuszczenia do obrotu w dowolnej liczbie przyjmujących państw członkowskich, pod warunkiem że właściwy organ każdego przyjmującego państwa członkowskiego został powiadomiony. Zgodnie z *Dyrektywą Prospektową* macierzystym państwem członkowskim dla emitentów akcji jest państwo członkowskie UE, w którym emitent taki ma swoją siedzibę statutową. Ponadto z dyrektywy tej wynika, że właściwe organy przyjmujących państw członkowskich nie mogą prowadzić postępowań zatwierdzających ani administracyjnych odnoszących się do takich prospektów emisyjnych. Wynikająca z *Dyrektywy Prospektowej* tzw. procedura paszportowania została transponowana do art. 37 ust. 1-4 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o ofercie publicznej i warunkach wprowadzania instrumentów finansowych do zorganizowanego systemu obrotu oraz o spółkach publicznych (Dz. U. z 2013 r., poz. 1382 j.t., dalej: *ustawa o ofercie*)

Zgodnie z dyrektywą 2004/109/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 2004 r. w sprawie harmonizacji wymogów dotyczących przejrzystości informacji o emitentach, których papiery wartościowe dopuszczone są do obrotu na rynku regulowanym oraz zmieniającej Dyrektywę 2001/34/WE (dalej: *Dyrektywa Transparency),* macierzyste państwo członkowskie zapewnia, aby informacje regulowane zostały ujawnione przez emitenta. Na gruncie prawa polskiego informacjami regulowanymi są przede wszystkim informacje poufne, bieżące i okresowe. Państwem macierzystym, zgodnie z tą dyrektywą, jest natomiast, dla emitentów akcji, państwo członkowskie UE, w którym emitent taki ma swoją siedzibę statutową. Ponadto art. 56 ust. 6 *ustawy o ofercie* wskazuje, że w przypadku emitenta, którego akcje są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Rzeczpospolita Polska, dla którego Polska jest państwem przyjmującym, zakres obowiązków informacyjnych oraz terminy ich wykonywania określają przepisy państwa macierzystego. Państwem macierzystym, zgodnie z art. 55a ust. 1 pkt 1 *ustawy o ofercie*, jest dla emitentów akcji państwo członkowskie UE, w którym emitent taki ma swoją siedzibę. Z powyższego

wynika zatem, że spółki takie jak Nova KBM w zakresie obowiązków informacyjnych ciążących na emitencie papierów wartościowych dopuszczonych również do obrotu na rynku regulowanym w Polsce, podlegają prawu państwa siedziby a weryfikacja prawidłowości ich wykonywania jest dokonywana przez organ nadzoru tego państwa.

W związku z powyższym, Urząd KNF w dniu 20 stycznia 2014 r. zwrócił się z do ATVP z prośbą o przekazanie informacji oraz wydanie opinii w sprawie prawidłowości wypełniania przez Nova KBM powyższych obowiązków informacyjnych. Urząd KNF zwrócił się także o udzielenie informacji, czy w okresie ostatnich 12 miesięcy poprzedzających wysłanie zapytania, słoweński organ nadzoru prowadził wobec tej spółki postępowanie związane z naruszeniem powyższych obowiązków informacyjnych. W odpowiedzi, pismem z dnia 24 stycznia 2014 r., ATVP poinformował, iż w ocenie tego organu, Nova KBM nie uchybiła właściwym przepisom prawa słoweńskiego dotyczącym obowiązków informacyjnych emitentów papierów wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym. Słoweński organ nadzoru poinformował również, iż wobec spółki Nova KBM nie zostało wszczęte postępowanie w przedmiocie naruszenia ciążących na niej powyższych obowiązków informacyjnych.

Co do języka wykonywania obowiązków informacyjnych przez spółki zagraniczne, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym informuję, że spółki te zgodnie z art. 56a *ustawy o ofercie,* przekazują informacje regulowane w językach wymaganych przez państwa przyjmujące, w tym w języku polskim albo w języku angielskim według wyboru emitenta. Natomiast na podstawie art. 37 ust.3 *ustawy o ofercie* spółki takie publikują prospekt emisyjny według wyboru - w języku polskim lub angielskim oraz w języku polskim podsumowanie informacji w nim zamieszczonych.

W zakresie pytania o możliwość anulowania akcji polskich spółek i wycofania ich z obrotu na GPW, „na przykład rejestrując pakiet większościowy do obszarów państw, w których zabieg taki jest możliwy" informuję, iż będzie miał w takim przypadku zastosowanie cytowany powyżej przepis Prawa prywatnego międzynarodowego. Z przepisu tego wynika, że dopóki siedziba spółki będzie w Polsce, dopóty będzie ona podlegała polskiemu prawu. Samo zaś nabycie pakietu większościowego przez inwestora zagranicznego nie powoduje zmiany w powyższym zakresie.

Odnosząc się do uprawnień nadzorczych KNF w stosunku do spółek zagranicznych notowanych na GPW, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem macierzystym, chciałbym poinformować, że KNF w stosunku do takich spółek ma takie same uprawnienia, jak w stosunku do spółek polskich. Natomiast w przypadku spółek, dla których Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym, procedura zastosowania środków nadzorczych jest bardziej złożona. Zgodnie bowiem z art. 19 *ustawy o ofercie*, w przypadku, gdy KNF poweźmie informacje, iż spółka zagraniczna, dla której Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym naruszyła przepisy prawa lub obowiązki związane z wprowadzeniem papierów wartościowych do obrotu na rynku regulowanym, w pierwszej kolejności powinna przekazać informacje o tym właściwemu organowi nadzoru państwa macierzystego. W przypadku, gdy mino poinformowania przez KNF właściwy organ nadzoru

państwa macierzystego nie podejmie działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, KNF może zastosować środki nadzorcze przewidziane w art. 16, art. 17 lub w art. 53 ust. 10 i 12 *ustawy o ofercie*. Tym samym uprawnienia KNF mają tu charakter subsydiarny i materializują się jedynie wtedy, gdy organ nadzoru państwa macierzystego emitenta nie podejmie wystarczających działań lub okażą się one nieadekwatne. Analogicznie, zgodnie z art. 96a *ustawy o ofercie*, w przypadku, gdy spółka zagraniczna, dla której Rzeczpospolita Polska jest państwem przyjmującym nie wykonuje lub nienależycie wykonuje obowiązki ciążące na spółce notowanej na rynku regulowanym w Polsce, lub ubiegającej się o takie notowanie, KNF przekazuje informację o tym zdarzeniu właściwemu organowi nadzoru państwa macierzystego. W przypadku, gdy mimo poinformowania przez KNF, właściwy organ nadzoru państwa macierzystego nie podejmie działań mających zapobiec dalszemu naruszaniu przepisów prawa lub gdy te działania są nieskuteczne, KNF może zastosować sankcję o której mowa w art. 96 ust. 1 *ustawy o ofercie*.

Odnosząc się do stopnia ochrony polskich inwestorów przez prawo obowiązujące na terenie Rzeczpospolitej Polskiej należy wskazać, iż kształt uregulowań prawnych obowiązujących na rynku kapitałowym w Polsce determinowany jest w przeważającym zakresie przepisami prawa unijnego. Przepisy polskie w przedmiotowym zakresie stanowią konsekwencję procesu implementacji norm uchwalanych na poziomie unijnym. Należy też wskazać, iż coraz częściej proces przyjmowania uregulowań unijnych w drodze implementacji nie jest potrzebny, gdyż forma unijnego aktu prawnego (rozporządzenie) przesądza, o tym, iż jest on stosowany wprost we wszystkich państwach członkowskich, bez potrzeby i upoważnienia do podejmowania przez nie jakichkolwiek działań transpozycyjnych, które mogłyby modyfikować jego treść. Przykładem takich aktów prawnych są m.in. obowiązujące już rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1227/2011 z dnia 25 października 2011 r. w sprawie integralności i przejrzystości hurtowego rynku energii, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 236/2012 z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie krótkiej sprzedaży i wybranych aspektów dotyczących swapów ryzyka kredytowego, rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 648/2012 z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie instrumentów pochodnych będących przedmiotem obrotu poza rynkiem regulowanym, kontrahentów centralnych i repozytoriów transakcji. W najbliższym czasie należy spodziewać się wejścia w życie rozporządzenia ws. nadużyć na rynku (tzw. Rozporządzenie MAR) czy rozporządzenia w sprawie rynków instrumentów finansowych (tzw. Rozporządzenie MIFIR). W przypadkach aktów prawnych składających się na unijny reżim regulacji rynku kapitałowego, które umożliwiają doprecyzowanie przepisów europejskich, działania polskiego ustawodawcy (podejmowane w wyniku procesu konsultacyjnego, w którym uczestniczy między innymi KNF) nakierowane są na przyjęcie lub utrzymanie obecnie obowiązujących w prawie polskim mechanizmów chroniących inwestorów. Mechanizmy są często dalej idące niż te zawarte w dyrektywach. Takim przykładem jest wprowadzenie dwunastomiesięcznego terminu zakazu dopuszczenia do obrotu na rynku regulowanym papierów wartościowych powstałych w wyniku przekształcenia innych papierów wartościowych w kontekście zwolnienia z obowiązku prospektowego (mimo braku wymogu w *Dyrektywie Prospektowej*), czy postulat Urzędu KNF utrzymania obowiązku publikowania raportów kwartalnych przez emitentów papierów

wartościowych dopuszczonych do obrotu na rynku regulowanym (mimo braku takiego wymogu w nowelizacji *Dyrektywy Transparency*). Ponadto, dostrzegając możliwość podniesienia poziomu ochrony polskich inwestorów w zakresie przejęć spółek giełdowych, Rada Ministrów w dniu 10 grudnia 2013 r. przyjęła założenia do projektu ustawy o zmianie *ustawy o ofercie*, przedłożone przez Ministra Finansów.

Jednocześnie uprzejmie informuję, iż ze stanowiska Ministra Finansów przekazanego do Urzędu KNF w zakresie skutków w podatku dochodowym dla inwestorów, związanych z anulowaniem akcji Nova KBM (kopia pisma w załączeniu) wynika, iż koszt nabycia akcji stanowi koszt podatkowy tylko w przypadku ich odpłatnego zbycia, umorzenia, lub odpłatnego zbycia w celu umorzenia. Anulowanie akcji Nova KBM odbyło się na podstawie prawa słoweńskiego. Taka instytucja prawna nie jest znana w polskim porządku prawnym. W konsekwencji poniesione przez inwestorów wydatki na zakup tych akcji nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów ze zbycia papierów wartościowych (zarówno na gruncie przepisów ustawy PIT, jak i ustawy CIT). Mając na uwadze powyższe, stwierdzić należy, iż wydatki poniesione przez inwestorów na nabycie akcji Nova KBM, nie stanowią kosztów podatkowych. Podatnicy, którym anulowano te akcje nie mają prawa pomniejszać innych przychodów uzyskanych w roku podatkowym ze zbycia papierów wartościowych o poniesione wydatki na ich zakup. W analogicznej sytuacji znajdują się posiadacze akcji spółek akcyjnych (także polskich), które uległy likwidacji, a którzy nie uzyskali żadnego przychodu z likwidacji takiej spółki. Wynika to z faktu, iż po zakończeniu likwidacji w spółce nie pozostał majątek, który mógłby zostać podzielony pomiędzy akcjonariuszy. Zatem wydatki na nabycie akcji takiej spółki również nie stanowią kosztu podatkowego a akcjonariusze nie mogą o nie pomniejszać innych przychodów uzyskanych w roku podatkowym ze zbycia papierów wartościowych, ani wykazywać ich jako straty.

PRZEWODNICZĄCY
KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO
Andrzej Jakubiak

Załącznik:

1. Kopia pisma Ministra Finansów z dnia 28 marca 2014r, znak DD2/0602/12/DZI/2014/RWPD-31115.

Do wiadomości:

1. Sekretariat Prezesa Rady Ministrów w Kancelarii Prezesa Rady Ministrów
2. a/a

DNO/WPR/072/2/3/14/MZ

Warszawa, dnia 28 marca 2014 r.

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTER FINANSÓW

Znak: DD2/0602/12/DZI/2014/RWPD-31115

Otrzymano dnia
2014 -03- 31
Sekretariat DNO

URZĄD KOMISJI NADZORU FINANSOWEGO
Sylwia Łaniecka
WPŁYW
ZAŁ.
2014 -03- 28
Nr Kancelaryjny 25834
Przekazano do DNO Podpis

Pan
Andrzej Jakubiak

Przewodniczący Komisji
Nadzoru Finansowego

p. Z. R. Wszelaka

Andrzej Jakubiak
28 MAR. 2014

Odpowiadając na Pana pismo z dnia 14 marca 2014 r. Nr DNO/WPR/072/2/2/14/MZ przy którym została załączona kopia teksu oświadczenia złożonego przez senatora Macieja Klimę podczas 49. posiedzenia Senatu RP w dniu 20 lutego 2014r., w zakresie skutków w podatku dochodowym dla inwestorów, związanych z anulowaniem akcji banku Nova Kreditna Banka Maribor D.D. (pytanie nr 5), uprzejmie informuję.

Stosownie do art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 26 lipca 1991r. o podatku dochodowym od osób fizycznych (Dz. U. z 2012 r. poz. 361, z późn. zm.) – zwanej dalej „ustawą PIT" (i odpowiednio art. 15 ust. 1 ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych – Dz. U. z 2011 r. Nr 234, poz. 1391, z późn. zm.– zwanej dalej „ustawą CIT") kosztami uzyskania przychodów są koszty poniesione w celu osiągnięcia przychodów lub zachowania albo zabezpieczenia źródła przychodów, z wyjątkiem kosztów wymienionych w art. 23 ust. 1 ustawy PIT (odpowiednio art. 16 ust. 1 ustawy CIT).

Zgodnie z art. 23 ust. 1 pkt 38 ustawy PIT (art. 16 ust. 1 pkt 8 ustawy CIT) nie uważa się za koszty uzyskania przychodów wydatków na objęcie lub nabycie udziałów albo wkładów w spółdzielni, udziałów (akcji) oraz papierów wartościowych. Wymienione przepisy zastrzegają jednocześnie, że wydatki te są jednak kosztem uzyskania przychodu z odpłatnego zbycia tych wkładów, udziałów, akcji lub papierów wartościowych, w tym z tytułu wykupu przez emitenta papierów wartościowych.

Tak więc wydatki na nabycie akcji (papierów wartościowych) są kosztem uzyskania przychodów w przypadku uzyskania przychodu z odpłatnego ich zbycia (w tym odpłatnego zbycia akcji na rzecz spółki w celu ich umorzenia).

Z kolei, zgodnie z art. 24 ust. 5 pkt 1 ustawy PIT, przychodem z tytułu udziału w zyskach osób prawnych są między innymi przychody z umorzenia akcji. Dochodem z umorzenia akcji przez osoby fizyczne – zgodnie z art. 24 ust. 5d ustawy PIT - jest nadwyżka przychodu otrzymanego w związku umorzeniem nad kosztami uzyskania obliczonymi zgodnie z art. 22 ust. 1f, albo 1ł , albo art. 23 ust. 1 pkt 38 ustawy PIT.

Natomiast na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych (art. 12 ust. 4 pkt 3 ustawy CIT), dla celów podatkowych do przychodów nie zalicza przychodów z umorzenia akcji w spółce, w tym kwot otrzymanych z odpłatnego zbycia akcji na rzecz spółki w celu ich umorzenia, w części stanowiącej koszt ich nabycia bądź objęcia. Tak więc koszty związane z nabyciem akcji mogą być uwzględnione w przypadku odpłatnego ich umorzenia albo odpłatnego zbycia w celu umorzenia.

Jak wynika z powyższego, zarówno na gruncie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, jak i ustawy podatku dochodowym od osób prawnych, koszt nabycia akcji stanowi koszt podatkowy tylko w przypadku ich odpłatnego zbycia, umorzenia, lub odpłatnego zbycia w celu umorzenia.

„Anulowanie" akcji Nova Kreditna Banka odbyło się na podstawie prawa słoweńskiego. Taka instytucja prawna nie jest znana w polskim porządku prawnym.

Z oświadczenia Pana senatora M. Klimy nie wynika, aby akcjonariusze Nova Kreditna Banka uzyskali rekompensatę za „anulowane" akcje. Jeśli nastąpiło ono nieodpłatnie - instytucji tej nie można zakwalifikować, na gruncie prawa podatkowego, jako odpłatnego zbycia akcji. W konsekwencji poniesione przez inwestorów wydatki na zakup tych akcji nie mogą stanowić kosztów uzyskania przychodów ze zbycia papierów wartościowych (zarówno na gruncie przepisów ustawy PIT, jak i ustawy CIT).

Anulowania akcji Nova Kreditna Banka nie można także uznać za umorzenie (zarówno przymusowe, jak i dobrowolne) akcji w rozumieniu tej instytucji prawnej obowiązującej w polskim porządku prawnym. Należy zauważyć, że zgodnie z art. 359 ustawy z dnia 15 września 2000 r. - Kodeks spółek handlowych (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1030, ze zm., dalej k.s.h.) akcje mogą być umorzone w przypadku, gdy statut spółki tak stanowi. Umorzenie akcji wymaga uchwały walnego zgromadzenia, która powinna określać w szczególności podstawę prawną umorzenia, wysokość wynagrodzenia przysługującego akcjonariuszowi akcji umorzonych bądź uzasadnienie umorzenia akcji bez wynagrodzenia oraz sposób obniżenia kapitału zakładowego.

Przesłanki i tryb przymusowego umorzenia określa statut spółki. Umorzenie przymusowe następuje za wynagrodzeniem, które nie może być niższe od wartości przypadających na akcję aktywów netto, wykazanych w sprawozdaniu finansowym za ostatni rok obrotowy, pomniejszonych o kwotę przeznaczoną do podziału między akcjonariuszy. Z uwagi na odpłatny charakter umorzenia przymusowego nie można zaklasyfikować operacji przeprowadzonych na akcjach Nova Kreditna Banka jako mieszczącej się w ramach tej instytucji prawnej przewidzianej w polskim prawie handlowym.

Z kolei w przypadku umorzenia dobrowolnego, które co prawda, może nastąpić bez wynagrodzenia, niemniej jednak w tym przypadku musi być wyraźna zgoda akcjonariusza. Natomiast „anulowania" akcji Nova Kreditna Banka dokonano bez zgody akcjonariuszy. Tym samym anulowania tego także nie można potraktować jako odpowiednik polskiego umorzenia dobrowolnego akcji.

Mając na uwadze powyższe, odpowiadając na pytania Pana Senatora dotyczące rozliczenia podatku u inwestorów, którzy posiadali w swoich portfelach akcje Nova Kreditna Banka, stwierdzić należy, iż wydatki poniesione przez inwestorów na nabycie akcji Nova Kreditna Banka, nie stanowią kosztów podatkowych. Podatnicy, którym „anulowano" te akcje nie mają prawa pomniejszać innych przychodów uzyskanych w roku podatkowym ze zbycia papierów wartościowych o poniesione wydatki na ich zakup.

Jednocześnie pragnę zauważyć, że w analogicznej sytuacji znajdują się posiadacze akcji spółek akcyjnych (także polskich), które uległy likwidacji, a którzy nie uzyskali żadnego przychodu z likwidacji takiej spółki. Wynika to z faktu, iż po zakończeniu likwidacji w spółce nie pozostał majątek, który mógłby zostać podzielony pomiędzy akcjonariuszy. Zatem wydatki na nabycie akcji takiej spółki również nie stanowią kosztu podatkowego a akcjonariusze nie mogą o nie pomniejszać innych przychodów uzyskanych w roku podatkowym ze zbycia papierów wartościowych, ani wykazywać ich jako straty.

Z upoważnienia Ministra Finansów
SEKRETARZ STANU

Janusz Cichoń